ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 11ης Μαΐου 2000 *

Στην υπόθεση C-56/99,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του tribunal administratif de Paris (Γαλλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Gascogne Limousin viandes SA

και

Office national interprofessionnel des viandes de l'élevage et de l'aviculture (Ofival),

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς το κύρος, από την άποψη του άρθρου 40, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 34, παράγραφος 2, ΕΚ), του άρθρου 4θ, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 805/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 72), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2222/96 του Συμβουλίου, της 18ης Νοεμβρίου 1996 (ΕΕ L 296, σ. 50), και του άρθρου 50, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3886/92 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 1992, για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής όσον αφορά τα καθεστώτα επιδοτήσεων που προβλέπονται στον κανονισμό 805/68 και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 1244/82 και

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

(ΕΟΚ) 714/89 (ΕΕ L 391, σ. 20), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2311/96 της Επιτροπής, της 2ας Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ L 313, σ. 9),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. C. Moitinho de Almeida, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen (εισηγητή), C. Gulmann, J.-P. Puissochet και F. Macken, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Γ. Κοσμάς,
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η Gascogne Limousin viandes SA, εκπροσωπούμενη από τον P. Denesle, δικηγόρο Rouen,

— η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την K. Rispal-Bellanger, υποδιευθύντρια στη διεύθυνση νομικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, και τον C. Vasak, αναπληρωτή γραμματέα εξωτερικών υποθέσεων στην ίδια διεύθυνση,

— το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενο από τους J. Carbery και J. Monteiro, νομικούς συμβούλους,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον P. Oliver, νομικό σύμβουλο,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις της Gascogne Limousin viandes SA, εκπροσωπουμένης από τον P. Denesle, της Γαλλικής Κυβερνήσεως, εκπροσωπουμένης από τον S. Pailler, chargé de mission στη διεύθυνση νομικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, του Συμβουλίου, εκπροσωπουμένου από τον J. Carbery, και της Επιτροπής, εκπροσωπουμένης από τον P. Oliver, κατά τη συνεδρίαση της 11ης Νοεμβρίου 1999,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 16ης Δεκεμβρίου 1999,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με απόφαση της 9ης Δεκεμβρίου 1998, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 19 Φεβρουαρίου 1999, το tribunal administratif de Paris υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), προδικαστικό ερώτημα ως προς το κύρος, από την άποψη του άρθρου 40, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 34, παράγραφος 2, ΕΚ), του άρθρου 4θ, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 805/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 72), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2222/96 του Συμβουλίου, της

18ης Νοεμβρίου 1996 (ΕΕ L 296, σ. 50), και του άρθρου 50, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3886/92 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 1992, για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής όσον αφορά τα καθεστώτα επιδοτήσεων που προβλέπονται στον κανονισμό 805/68 και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 1244/82 και (ΕΟΚ) 714/89 (ΕΕ L 391, σ. 20), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2311/96 της Επιτροπής, της 2ας Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ L 313, σ. 9).

2 Το ερώτημα αυτό ανέκυψε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της Gascogne Limousin viandes SA (στο εξής: Gascogne) και του Office national interprofessionnel des viandes de l'élevage et de l'aviculture (εθνικού διεπαγγελματικού οργανισμού κρεάτων κτηνοτροφίας και πτηνοτροφίας, στο εξής: Ofival) σχετικά με την εκ μέρους του τελευταίου αυτού απόρριψη των αιτήσεων που υπέβαλε η Gascogne για να τύχει της πριμοδοτήσεως για την πρώιμη εμπορία μόσχων, η οποία θεσπίστηκε με τον κανονισμό 2222/96.

Η κοινοτική ρύθμιση

3 Το Συμβούλιο, για να συμβάλει στην εξισορρόπηση της αγοράς του βοείου κρέατος η οποία είχε σοβαρά διαταραχθεί κυρίως λόγω των ανησυχιών των καταναλωτών αναφορικά με τη σπογγώδη εγκεφαλοπάθεια των βοοειδών (στο εξής: ΣΕΒ), εξέδωσε τον κανονισμό 2222/96. Ο κανονισμός αυτός περιλαμβάνει ορισμένα μέτρα προκειμένου να προσανατολισθεί καλύτερα η παραγωγή προς το επίπεδο της κατανάλωσης (βλ., συναφώς, την πρώτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 2222/96).

4 Το Συμβούλιο, θεωρώντας ειδικότερα ότι η εξυγίανση της αγοράς του βοείου κρέατος απαιτούσε τη μείωση του αριθμού των ζώων που προσφέρονται στην αγορά με την παροχή ισχυρότερων κινήτρων για την απόσυρση ή/και την εμπορία νεαρών ζώων μικρού βάρους (βλ., στο πνεύμα αυτό, την όγδοη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 2222/96), αφενός, επέφερε ορισμένες τροποποιήσεις στο καθεστώς της μεταποίησης νεαρών αρσενικών μόσχων κοινοτικής καταγωγής οι οποίοι αποσύρονται από την παραγωγή πριν υπερβούν την ηλικία των 10 ημερών ή, υπό ορισμένες

προϋποθέσεις, πριν την ηλικία των 20 ημερών, καθεστώς που διαλαμβάνεται στο άρθρο 4θ, παράγραφος 1, του κανονισμού 805/68, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2222/96, και, αφετέρου, θέσπισε στην παράγραφο 2 της ίδιας αυτής διατάξεως, μια πριμοδότηση για την πρώιμη εμπορία μόσχων.

5 Η τελευταία αυτή διάταξη προβλέπει τα εξής:

«Μέχρι τις 30 Νοεμβρίου 1998, τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγήσουν πριμοδότηση για την πρώιμη εμπορία μοσχαριών. Η πριμοδότηση αυτή χορηγείται κατά τη σφαγή, σε ένα κράτος μέλος, κάθε μοσχαριού:

— του οποίου το βάρος σφαγίου δεν υπερβαίνει το μέσο βάρος σφαγίου των μοσχαριών που σφάζονται στο οικείο κράτος μέλος, μειωμένο κατά 15 %. Το μέσο βάρος σφαγίου ανά κράτος μέλος καθορίζεται βάσει των στατιστικών στοιχείων Eurostat για το 1995, ή βάσει οποιωνδήποτε άλλων στατιστικών στοιχείων για το έτος αυτό, τα οποία δημοσιεύονται επίσημα και τα οποία αποδέχεται η Επιτροπή·

— το οποίο έχει κρατηθεί, αμέσως προ της σφαγής του, στο κράτος μέλος σφαγής επί διάστημα που θα καθοριστεί.»

6 Σύμφωνα με το άρθρο 4θ, παράγραφος 3, του κανονισμού 805/68, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2222/96:

«Κατά την περίοδο από την 1η Δεκεμβρίου 1996 έως τις 30 Νοεμβρίου 1998, κάθε κράτος μέλος εφαρμόζει ένα τουλάχιστον από τα δύο συστήματα που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2.»

7 Το άρθρο 4θ προβλέπει περαιτέρω, στις παραγράφους του 5 και 6, τα εξής:

«5. Σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 27, η Επιτροπή:

— θεσπίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου,

— καθορίζει τα ανώτατα βάρη σφαγίου των μοσχαριών που αναφέρονται στην παράγραφο 2, για κάθε κράτος μέλος,

— καθορίζει το ποσό της πριμοδότησης μεταποίησης σε ένα ή πλείονα επίπεδα, που επιτρέπουν την απόσυρση επαρκούς αριθμού μοσχαριών σε συνάρτηση με τις ανάγκες της αγοράς,

— καθορίζει το ποσό της πριμοδότησης για πρώιμη εμπορία στο ενδεδειγμένο επίπεδο ώστε να καταστεί δυνατή η σφαγή επαρκούς αριθμού μοσχαριών ανάλογα με τις ανάγκες της αγοράς,

— μπορεί να επιτρέψει, αιτήσει κράτους μέλους, διαφοροποιημένη εφαρμογή, εντός του κράτους αυτού, της πριμοδότησης για πρώιμη εμπορία, όταν τα ζώα, αμέσως πριν τη σφαγή τους, είχαν κρατηθεί στην περιοχή σφαγής επί διάστημα που θα καθοριστεί,

— μπορεί να αναστείλει τη χορήγηση της μιας ή/και της άλλης πριμοδότησης που αναφέρονται στο παρόν άρθρο.

6. Η Επιτροπή ελέγχει αν, έξι μήνες μετά την εφαρμογή τους, τα καθεστώτα του παρόντος άρθρου έδωσαν ικανοποιητικά αποτελέσματα.

Στην αντίθετη περίπτωση, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο την κατάλληλη πρόταση, επί της οποίας το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία λαμβάνοντας υπόψη την ανά κράτος μέλος κατανομή των προσπαθειών αναπροσαρμογής και τις τυχόν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού.»

8 Η θέσπιση των προηγουμένων διατάξεων αιτιολογείται ως εξής στην ένατη, δέκατη και ενδέκατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 2222/96:

«ότι η θέσπιση πριμοδότησης για την πρώτη εμπορία μοσχαριών μπορεί επίσης να συμβάλει στην αποκατάσταση της ισορροπίας της αγοράς· ότι, για να προσαρμοστεί η πριμοδότηση αυτή προς τις συνθήκες παραγωγής στα κράτη μέλη, η επιλεξιμότητα των μοσχαριών στα κράτη μέλη πρέπει να αποφασίζεται σε συνάρτηση με το στατιστικώς προσδιοριζόμενο μέσο βάρος σφαγίου των μοσχαριών σε κάθε κράτος μέλος· ότι το μέσο αυτό βάρος μπορεί να ποικίλλει ανά κράτος μέλος· ότι, συνεπώς, η Επιτροπή πρέπει να μπορεί να επιτρέπει την εφαρμογή της πριμοδότησης ανά περιφέρεια· ότι, για να αποφευχθούν εκτροπές του εμπορίου πρέπει να οριστεί μια περίοδος κατοχής· ότι ο καθορισμός της πριμοδότησης πρέπει να είναι αρμοδιότητα της Επιτροπής για τους ίδιους λόγους όπως και για την πριμοδότηση μεταποίησης [δηλαδή προκειμένου να διασφαλιστεί ότι, ανάλογα με την περίπτωση, το ή τα ποσά της πριμοδοτήσεως θα μπορούν να προσαρμόζονται στις ανάγκες του καθεστώτος]·

ότι η παραγωγή και οι προσδοκίες των καταναλωτών διαφέρουν σημαντικά σε κάθε κράτος μέλος· ότι, συνεπώς, πρέπει να δοθεί στα κράτη μέλη η δυνατότητα επιλογής μεταξύ της πριμοδότησης για πρώιμη εμπορία, υποχρεώνοντάς τα ταυτόχρονα να εφαρμόζουν μία τουλάχιστον από τις πριμοδοτήσεις αυτές κατά το διάστημα από την 1η Δεκεμβρίου 1996 έως τις 30 Νοεμβρίου 1998·

ότι, μετά από έξι μήνες, πρέπει να ελεγχθεί τόσο η αποτελεσματικότης του καθεστώτος πριμοδότησης για πρώιμη εμπορία μοσχαριών, καθώς και της πριμοδότησης για μεταποίηση, όσο και η ορθή τους εφαρμογή, συγκρίνοντας ιδίως το επιτευχθέν αποτέλεσμα με την επιδιωκόμενη μείωση κατά 1 000 000 περίπου των μοσχαριών που εισέρχονται στην παραγωγή κόκκινου κρέατος, και εξετάζοντας την κατανομή των προσπαθειών αναπροσαρμογής ανά κράτος μέλος και την τυχόν ύπαρξη στρεβλώσεων του εμπορίου».

9 Σύμφωνα με την ευχέρεια που της είχε παρασχεθεί από το άρθρο 4θ, παράγραφος 3, του κανονισμού 805/68, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2222/96, η Γαλλική Δημοκρατία επέλεξε τη χορήγηση των δύο πριμοδοτήσεων.

10 Βάσει κυρίως του άρθρου 4θ, παράγραφος 5, του κανονισμού 805/68, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2222/96, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό 2311/96, με τον οποίο όρισε τις προϋποθέσεις χορηγήσεως της πριμοδοτήσεως για την πρώιμη εμπορία μόσχων, αντικαθιστώντας, μεταξύ άλλων, το άρθρο 50 του κανονισμού 3886/92 με το ακόλουθο κείμενο:

«1. Ένα κράτος μέλος δύναται να χορηγεί πριμοδοτήσεις για πρόωρη διάθεση μόσχων (εφεξής αναφέρεται: πριμοδότηση) μόνο για ζώα τα οποία σφάζονται στο έδαφός του και των οποίων το βάρος σφαγίου είναι ίσο ή μικρότερο από το βάρος που αναφέρεται στο παράρτημα IV.

(...)».

11 Το παράρτημα IV, του κανονισμού 3886/92, όπως τροποποιήθηκε, το οποίο καθορίζει το μέγιστο βάρος σφαγίου των μόσχων κρεοπωλείου στα κράτη μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 50, παράγραφος 1, έχει ως εξής:

(σε χιλιόγραμμα)

Κράτος μέλος σφαγής	Μέγιστο βάρος σφαγίου
Βέλγιο	136
Δανία	110
Γερμανία	103
Ελλάδα	127
Ισπανία	124
Γαλλία	108
Ιρλανδία	—
Ιταλία	117
Λουξεμβούργο	120
Κάτω Χώρες	138
Αυστρία	82
Πορτογαλία	110
Φινλανδία	84
Σουηδία	88
Ηνωμένο Βασίλειο	32

12 Σύμφωνα με το άρθρο 50, παράγραφος 3, του κανονισμού 3886/92, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2311/96,

«Η πριμοδότηση που θα χορηγηθεί καθορίζεται ως εξής:

— 65 ECU ανά σφαζόμενο ζώο τον Δεκέμβριο του 1996 και τον Ιανουάριο του 1997,

— 60 ECU ανά σφαζόμενο ζώο μετά τον Ιανουάριο του 1997.»

13 Από την έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 2311/96 προκύπτει ότι η Επιτροπή θέλησε να καθορίσει το ύψος της πριμοδοτήσεως σ' ένα επίπεδο το οποίο, μεταξύ άλλων, θα ελάμβανε υπόψη τόσο την εισοδηματική απώλεια που συνδέεται με την πώληση ενός ελαφρότερου σφαγίου όσο και την πραγματοποιούμενη οικονομία που συνδέεται με βραχύτερη περίοδο παραγωγής, αλλά ότι, προκειμένου να ληφθούν υπόψη ορισμένες προβλέψιμες διαταραχές στην αγορά του βοείου κρέατος, κατά την έναρξη του καθεστώτος, η Επιτροπή θεώρησε ότι είναι προσήκουσα, ως μεταβατικό μέτρο, η χορήγηση υψηλότερων πριμοδοτήσεων.

14 Το άρθρο 50 του κανονισμού 3886/92, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2311/96, τροποποιήθηκε εν συνεχεία επανειλημμένως.

15 Συγκεκριμένα, ο κανονισμός (ΕΚ) 18/97 της Επιτροπής, της 8ης Ιανουαρίου 1997 (ΕΕ L 5, σ. 17), αντικατέστησε το μέγιστο βάρος σφαγίου των «103 χιλιογράμμων» που προβλεπόταν για την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στο παράρτημα IV του κανονισμού 3886/92, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2311/96, με το βάρος των «112 χιλιογράμμων». Από την τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 18/97 προκύπτει, αφενός, ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, όπως της επέτρεπε το άρθρο 4θ, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 805/68, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2222/96, παρουσίασε διαφορετικά στατιστικά στοιχεία από εκείνα που δημοσίευσε το Eurostat, όσον αφορά τον καθορισμό

του μέγιστου βάρους σφαγίου των επιλέξιμων μόσχων, και, αφετέρου, ότι τα εν λόγω στατιστικά στοιχεία, μετά από έλεγχο, έγιναν δεκτά από την Επιτροπή.

16 Επιπλέον, ο κανονισμός (ΕΚ) 200/97 της Επιτροπής, της 31ης Ιανουαρίου 1997, για την τροποποίηση του κανονισμού 3886/92 (ΕΕ L 31, σ. 62), προσέθεσε στο άρθρο 50, παράγραφος 3, του κανονισμού 3886/92, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2311/96, ένα δεύτερο εδάφιο το οποίο έχει ως εξής:

«Εντούτοις, τα δύο ποσά της πριμοδότησης που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο αυξάνονται:

α) για τα ζώα που σφάζονται μεταξύ 20 Ιανουαρίου και 30 Ιουνίου 1997, κατά 10 ECU ανά σφάγιο βάρους ίσου ή κατώτερου των 110 χιλιογράμμων και κατά 5 ECU ανά σφάγιο βάρους άνω των 110 χιλιογράμμων, αλλά όχι άνω των 120 χιλιογράμμων,

β) για τα ζώα που σφάζονται μεταξύ 1ης Ιουλίου και 31 Δεκεμβρίου 1997, κατά 5 ECU ανά σφάγιο βάρους ίσου ή κατώτερου των 110 χιλιογράμμων και κατά 2,5 ECU ανά σφάγιο βάρους άνω των 110 χιλιογράμμων, αλλά όχι άνω των 120 χιλιογράμμων.»

17 Από την πρώτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 200/97 προκύπτει ότι, με τις αυξήσεις αυτές, η Επιτροπή ήθελε να λάβει υπόψη το γεγονός ότι, λόγω των μέγιστων βαρών που καθορίζονται στο παράρτημα IV του κανονισμού 3886/92, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2311/96, σημαντικό τμήμα της κοινοτικής παραγωγής μόσχων έπρεπε να πωλείται πλέον με βάρος κατώτερο των 120 χγρ. και ότι, λόγω

αυτής της ασυνήθιστης παρουσίασης του προϊόντος στην αγορά, έπρεπε να προβλεφθεί ότι θα παρουσιάζονταν προσωρινές δυσχέρειες που θα είχαν ως συνέπεια σχετικά υψηλότερο κόστος για τη διάθεση τόσο ελαφρών σφαγίων.

18 Σύμφωνα με το άρθρο 50α, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 3886/92, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2311/96:

«Κάθε αίτηση για χορήγηση πριμοδότησης πρέπει να υποβάλλεται στην αρμόδια αρχή του οικείο κράτους μέλους το αργότερο τρεις εβδομάδες μετά την ημερομηνία σφαγής.»

Ο κανονισμός 18/97 προσέθεσε μια φράση στο άρθρο 50α, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, η οποία διευκρινίζει τα εξής:

«Ωστόσο, οι αιτήσεις που αφορούν τα ζώα που εσφάγησαν πριν από τις 25 Δεκεμβρίου 1996, δύνανται να υποβληθούν έως τις 15 Ιανουαρίου 1997 συμπεριλαμβανομένης.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

19 Η Gascogne είναι μια εταιρία γαλλικού δικαίου που δραστηριοποιείται στην παραγωγή κρέατος μόσχου κρεοπωλείου.

20 Με αίτηση που κατέθεσε στις 26 Ιουνίου 1997, η Gascogne ζήτησε από το tribunal administratif de Paris την ακύρωση των αποφάσεων του Ofival με τις οποίες ο οργανισμός αυτός αρνήθηκε να της χορηγήσει την πριμοδότηση για την πρώιμη εμπορία μόσχων, που θεσπίστηκε με τον κανονισμός 2222/96. Από τη δικογραφία της κύριας δίκης και από τις γραπτές παρατηρήσεις της Γαλλικής Κυβερνήσεως προκύπτει ότι οι απορριπτικές αυτές αποφάσεις έχουν ως ημερομηνία τις 14 Μαΐου, 11 και 20 Ιουνίου 1997 και ότι στηρίζονται στην εκτίμηση ότι το βάρος των μόσχων για τους οποίους είχε ζητηθεί η χορήγηση πριμοδότησης ήταν ανώτερο των 108 χγρ.

21 Προς στήριξη της προσφυγής της, η Gascogne ισχυρίστηκε κυρίως ότι με το καθεστώς της εν λόγω πριμοδότησης παραβιαζόταν η αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων που διαλαμβάνεται στο άρθρο 40, παράγραφος 3, της Συνθήκης, καθόσον το καθεστώς αυτό είχε ως αποτέλεσμα να ευνοεί την εμπορία στην κοινοτική αγορά των μόσχων που σφάζονται σε κράτη μέλη τα οποία μπορούν να προβάλλουν υψηλή εθνική αναφορά όσον αφορά το μέσο βάρος σφαγίου.

22 Το tribunal administratif de Paris, θεωρώντας ότι η λύση της διαφοράς της οποίας είχε επιληφθεί εξηρτάτο, υπό τις συνθήκες αυτές, από το εξής ερώτημα: «Εμποδίζουν οι προαναφερθείσες διατάξεις του άρθρου 40 της Συνθήκης της 25ης Μαρτίου 1957 τη θέσπιση μέτρων ενισχύσεως των οποίων τυγχάνουν προϊόντα διαφοροποιούμενα με βάση κριτήρια καθοριζόμενα σε εθνικό επίπεδο, ενώ τα προϊόντα αυτά μπορούν να διατεθούν στο εμπόριο εντός του συνόλου των κρατών μελών της Κοινότητας;», αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία έως ότου το Δικαστήριο αποφανθεί επί του προδικαστικού αυτού ερωτήματος.

Επί του παραδεκτού

23 Η Επιτροπή θέτει εν αμφιβόλω το παραδεκτό του υποβληθέντος ερωτήματος, με το αιτιολογικό ότι η απόφαση περί παραπομπής δεν διευκρινίζει ούτε τις ημερομηνίες ούτε τους λόγους της απορρίψεως των αιτήσεων για την καταβολή πριμοδοτήσεως που υπέβαλε η Gascogne και δεν περιέχει ούτε τα στοιχεία που αφορούν τις ημερομηνίες σφαγής των μόσχων και υποβολής των αιτήσεων, τα οποία όμως έχουν μεγάλη σημασία λόγω της εξελίξεως της εφαρμοστέας ρυθμίσεως.

24 Η Επιτροπή τονίζει επίσης ότι, κατά πάγια νομολογία (βλ. διάταξη της 21ης Δεκεμβρίου 1995, C-307/95, Max Mara, Συλλογή 1995, σ. I-5083, σκέψη 7), οι πληροφορίες που παρέχονται και τα ερωτήματα που υποβάλλονται με τις αποφάσεις περί παραπομπής πρέπει όχι μόνον να καθιστούν δυνατόν στο Δικαστήριο να δίδει χρήσιμες απαντήσεις, αλλά και να παρέχουν στις κυβερνήσεις των κρατών μελών καθώς και στους λοιπούς ενδιαφερομένους διαδίκους τη δυνατότητα να υποβάλλουν παρατηρήσεις σύμφωνα με το άρθρο 20 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου. Δεδομένου ότι μόνον η απόφαση περί παραπομπής κοινοποιείται στα ενδιαφερόμενα μέρη βάσει της διατάξεως αυτής, η Επιτροπή διερωτάται αν το γεγονός ότι οι ημερομηνίες υποβολής των αιτήσεων της Gascogne και οι λόγοι απορρίψεώς τους από τον Ofival μπορούν να συναχθούν από τη δικογραφία που διαβίβασε το εθνικό δικαστήριο αρκεί για να καταστήσει παραδεκτό το υποβληθέν ερώτημα.

25 Πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η ανάγκη να δοθεί ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου που να είναι χρήσιμη για το εθνικό δικαστήριο απαιτεί όπως το εθνικό δικαστήριο καθορίζει το πραγματικό και κανονιστικό πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσονται τα ερωτήματα που υποβάλλει ή, τουλάχιστον, εξηγεί τις πραγματικές καταστάσεις επί των οποίων στηρίζονται τα ερωτήματα αυτά (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 26ης Ιανουαρίου 1993, C-320/90 έως C-322/90, Telemarsicabruzzo κ.λπ., Συλλογή 1993, σ. I-393, σκέψη 6, και της 21ης Σεπτεμβρίου 1999, C-67/96, Albany, Συλλογή 1999, σ. I-5752, σκέψη 39).

26 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, στην υπό κρίση υπόθεση, η απόφαση περί παραπομπής όχι μόνο υπενθυμίζει το κείμενο του άρθρου 40, παράγραφος 3, της Συνθήκης, αλλά παραπέμπει ρητώς, αφενός, στον κανονισμό 2222/96, καθόσον αυτός «επέτρεψε στα κράτη μέλη να χορηγήσουν, μέχρι τις 30 Νοεμβρίου 1998, πριμοδότηση για την πρώιμη εμπορία μόσχων των οποίων το βάρος σφαγίου δεν υπερβαίνει το μέσο βάρος σφαγίου των μόσχων που σφάζονται στο οικείο κράτος μέλος, μειωμένο κατά 15 %, το δε εν λόγω μέσο βάρος σφαγίου ανά κράτος μέλος καθορίζεται βάσει των στατιστικών στοιχείων του Eurostat για το 1995 ή βάσει οποιωνδήποτε άλλων στατιστικών στοιχείων για το έτος αυτό, τα οποία δημοσιεύονται επίσημα και τα οποία αποδέχεται η Επιτροπή», και, αφετέρου, στους κανονισμούς 2311/96, 18/97 και 200/97, οι οποίοι καθόρισαν τη διαδικασία εφαρμογής του καθεστώτος της εν λόγω πριμοδοτήσεως.

27 Η απόφαση περί παραπομπής διευκρινίζει επίσης ότι το αίτημα ακυρώσεως των αποφάσεων του Ofival περί μη χορηγήσεως στη Gascogne της πριμοδοτήσεως αυτής στηρίζεται στο ασύμβατο του εν λόγω καθεστώτος προς την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων που διαλαμβάνονται στο άρθρο 40, παράγραφος 3, της Συνθήκης, καθόσον το καθεστώς αυτό «έχει ως αποτέλεσμα να ευνοεί την εμπορία στην κοινοτική αγορά των μόσχων που σφάζονται στα κράτη μέλη τα οποία μπορούν να προβάλλουν υψηλή εθνική αναφορά σχετικά με το μέσο βάρος σφαγίου».

28 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η απόφαση περί παραπομπής περιέχει επαρκώς ακριβή και πλήρη στοιχεία ώστε το Δικαστήριο να μπορεί να δώσει χρήσιμη απάντηση επί του ερωτήματος σχετικά με το κύρος, από την άποψη του άρθρου 40, παράγραφος 3, της Συνθήκης, της αρχής του καθορισμού του δικαιώματος επί της πριμοδοτήσεως για την πρώιμη εμπορία μόσχων με βάση το μέσο βάρος σφαγίου των μόσχων που εσφάγησαν εντός εκάστου κράτους μέλους κατά το έτος 1995, μειωμένο κατά 15 %, όπως αυτή απορρέει από τα άρθρα 4θ, παράγραφος 2, του κανονισμού 805/68, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2292/96, και 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 3886/92, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2311/96.

29 Από τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν, σύμφωνα με το άρθρο 20 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, η Gascogne, η Γαλλική Κυβέρνηση, το Συμβούλιο και η Επιτροπή προκύπτει ότι τα στοιχεία που περιέχονται στην απόφαση περί παραπομπής τούς παρέσχον πράγματι τη δυνατότητα να λάβουν θέση επί του ερωτήματος αυτού.

30 Οι ανωτέρω δεν εμποδίστηκαν να λάβουν συναφώς θέση από το γεγονός ότι ούτε οι ημερομηνίες υποβολής των αιτήσεων της Gascogne και οι ημερομηνίες της απορρίψεώς τους από τον Ofival ούτε οι ημερομηνίες της σφαγής των μόσχων δεν διευκρινίζονται στην απόφαση περί παραπομπής και το γεγονός αυτό δεν εμποδίζει ούτε το Δικαστήριο να δώσει χρήσιμη απάντηση στο υποβληθέν ερώτημα.

31 Αφενός, πράγματι, το εθνικό δικαστήριο, παραπέμποντας ρητώς με το εισαγωγική τμήμα και το σκεπτικό της αποφάσεως περί παραπομπής στους κανονισμούς 2311/96, 18/97 και 200/97, ανέφερε σαφώς ότι, κατά τις δικές του διαπιστώσεις, οι κανονισμοί αυτοί εφαρμόζονται ratione temporis στις διάφορες αιτήσεις της Gascogne και στην απόρριψή τους από τον Ofival. Τα στοιχεία που παρέχονται από την απόφαση περί παραπομπής συμπληρώθηκαν εξάλλου με τα στοιχεία που προκύπτουν από τη δικογραφία που διαβίβασε το εθνικό δικαστήριο και από τις γραπτές παρατηρήσεις που κατατέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου και τα οποία εν συνεχεία ενσωματώθηκαν στην έκθεση ακροατηρίου, η οποία γνωστοποιήθηκε στις κυβερνήσεις των κρατών μελών και στα λοιπά ενδιαφερόμενα μέρη για τη διεξαγωγή της συζητήσεως, κατά τη διάρκεια της οποίας είχαν τη δυνατότητα να συμπληρώσουν ενδεχομένως τις παρατηρήσεις τους (βλ., στο πνεύμα αυτό, προπαρατεθείσα απόφαση Albany, σκέψη 43).

32 Αφετέρου, τα ποσά της πριμοδοτήσεως τα οποία, σύμφωνα με το άρθρο 50, παράγραφος 3, του κανονισμού 3886/92, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2311/96 και τους επακόλουθους κανονισμούς της Επιτροπής, ορίζονται με βάση την ημερομηνία σφαγής των ζώων δεν αμφισβητούνται καθεαυτά, οπότε το γεγονός ότι οι κρίσιμες για τη διαφορά της κύριας δίκης ημερομηνίες σφαγής δεν προκύπτουν ούτε από την απόφαση περί παραπομπής ούτε από τη δικογραφία της υποθέσεως ή τις παρατηρήσεις των διαδίκων δεν μπορεί να θεωρηθεί ικανό για να κριθεί απαράδεκτο το υποβληθέν ερώτημα.

33 Επομένως, πρέπει να δοθεί απάντηση στο υποβληθέν ερώτημα.

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

34 Η Gascogne και η Γαλλική Κυβέρνηση ισχυρίζονται ότι το καθεστώς της πριμοδοτήσεως για την πρώιμη εμπορία των μόσχων συνιστά παράβαση των απαιτήσεων του άρθρου 40, παράγραφος 3, της Συνθήκης, οπότε είναι ανίσχυρο, στον βαθμό

που συνεπάγεται δυσμενή διάκριση και δημιουργεί στρεβλώσεις του ανταγωνισμού εις βάρος των Γάλλων παραγωγών, σε σχέση ιδίως με τους ανταγωνιστές τους των Κάτω Χωρών.

35 Συναφώς, η Gascogne και η Γαλλική Κυβέρνηση ισχυρίζονται ότι η ομοιόμορφη εφαρμογή μιας μειώσεως κατά 15 % όσον αφορά το μέσο βάρος σφαγίου των μόσχων που σφάζονται σε κάθε κράτος μέλος και η διαφοροποίηση των δικαιωμάτων επί της πριμοδοτήσεως ανάλογα με το μέσο βάρος σφαγίου ανά κράτος μέλος έχουν ως συνέπεια ότι οι Γάλλοι παραγωγοί, για να είναι επιλέξιμοι για να λάβουν την πριμοδότηση, πρέπει να παράγουν σφάγια μέγιστου βάρους 108 χγρ., το οποίο δεν αντιστοιχεί με τη συνήθη εμπορία στη γαλλική αγορά, στην οποία το σύνηθες μέσο βάρος σφαγίου κυμαίνεται μεταξύ 120 και 130 χγρ. Οι Γάλλοι παραγωγοί υποβάλλονται έτσι σε πρόσθετα έξοδα και σε μείωση της τιμής της παραγωγής τους, ενώ οι παραγωγοί των Κάτω Χωρών, για τους οποίους έχουν οριστεί τα 138 χγρ. ως βάρος αναφοράς για τη λήψη της πριμοδοτήσεως, τυγχάνουν της πριμοδοτήσεως και ταυτόχρονα εμπορεύονται, ιδίως στη Γαλλία, σφάγια που ανταποκρίνονται στις προσδοκίες της αγοράς.

36 Κατά την Gascogne, οι εν λόγω δυσμενείς διακρίσεις και στρεβλώσεις ενισχύονται επιπλέον από το γεγονός ότι τα ως άνω βάρη αναφοράς υπολογίστηκαν με βάση στατιστικά στοιχεία που συνέλεξε το Eurostat από κάθε κράτος μέλος για το έτος 1995, ενώ δεν αμφισβητείται και είναι αναγνωρισμένο ότι τα σφάγια μόσχων δεν είναι ομοιόμορφα εντός της Κοινότητας, δεδομένου ότι κάθε κράτος μέλος προσφέρει στην κατανάλωση διαφορετικά σφάγια, με βάση τις διατροφικές ή εμπορικές πρακτικές και συνήθειες, και ότι δεν υφίσταται κοινός ορισμός του μόσχου κρεοπωλείου και των χαρακτηριστικών του ούτε αξιόπιστες και ομοιόμορφες κοινοτικές στατιστικές.

37 Κατά πάγια νομολογία, η απαγόρευση των διακρίσεων που διαλαμβάνεται στο άρθρο 40, παράγραφος 3, της Συνθήκης δεν αποτελεί παρά ειδική έκφραση της γενικής αρχής της ισότητας στο κοινοτικό δίκαιο, η οποία σημαίνει ότι παρεμφερείς

καταστάσεις δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται κατά τρόπο διαφορετικό και ότι διαφορετικές καταστάσεις δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται κατά τον ίδιο τρόπο, εκτός εάν μια τέτοια αντιμετώπιση δικαιολογείται αντικειμενικώς (απόφαση της 29ης Φεβρουαρίου 1996, C-296/93 και C-307/93, Γαλλία και Ιρλανδία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-795, σκέψη 49).

38 Όσον αφορά τον δικαστικό έλεγχο των προϋποθέσεων εφαρμογής της εν λόγω απαγορεύσεως, τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ωστόσο ευρεία εξουσία εκτιμήσεως σε θέματα κοινής γεωργικής πολιτικής, λαμβανομένων υπόψη των ευθυνών που τους αναθέτει η Συνθήκη (αποφάσεις της 21ης Φεβρουαρίου 1990, C-267/88 έως C-285/88, Wuidart κ.λπ., Συλλογή 1990, σ. I-435, σκέψη 14, και της 29ης Οκτωβρίου 1998, C-375/96, Zaninotto, Συλλογή 1998, σ. I-6629, σκέψη 46).

39 Περαιτέρω, από την όγδοη, ένατη, δέκατη και δωδέκατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 2222/96 προκύπτει ότι η θέσπιση της πριμοδοτήσεως για την πρώιμη εμπορία μόσχων αποσκοπεί στο να συμβάλει στην εξυγίανση και στην αποκατάσταση της ισορροπίας της αγοράς βοείου κρέατος, που διαταράχθηκε σοβαρά λόγω των ανησυχιών των καταναλωτών για το θέμα της ΣΕΒ. Η εν λόγω πριμοδότηση, αποβλέποντας συνεπώς στο να διασφαλίσει τη σταθερότητα της αγοράς, επιδιώκει έναν από τους σκοπούς της κοινής γεωργικής πολιτικής που διαλαμβάνονται στο άρθρο 39, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 33, παράγραφος 1, ΕΚ).

40 Στο πλαίσιο όμως της επιδιώξεως ενός τέτοιου σκοπού, όλοι οι κοινοτικοί παραγωγοί οφείλουν, όποιο και αν είναι το κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένοι, να αναλάβουν αλληλεγγύως και ισομερώς τις συνέπειες των αποφάσεων που τα κοινοτικά όργανα καλούνται να λάβουν στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους για να αντιδράσουν έναντι του δυναμένου να εμφανιστεί στην αγορά κινδύνου ανισορροπίας μεταξύ της παραγωγής και των δυνατοτήτων διαθέσεως (προπαρατεθείσες αποφάσεις Γαλλία και Ιρλανδία κατά Επιτροπής, σκέψη 50, και Zaninotto, σκέψη 47).

41 Κατόπιν των προεκτεθέντων, επιβάλλεται η διαπίστωση, αφενός, ότι από την ένατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 2222/96 προκύπτει ότι το Συμβούλιο επέλεξε τη διαφοροποίηση των δικαιωμάτων επί της πριμοδοτήσεως με βάση το μέσο βάρος σφαγίου των μόσχων που σφάζονται εντός εκάστου κράτους μέλους, όπως αυτό προκύπτει από τα διαθέσιμα στατιστικά στοιχεία, με σκοπό ακριβώς να προσαρμόσει την πριμοδότηση για την πρώιμη εμπορία μόσχων στις συνθήκες παραγωγής που επικρατούν στα κράτη μέλη.

42 Τα κοινοτικά όργανα, εφαρμόζοντας στα έτσι διαπιστωνόμενα μέσα βάρη μια ομοιόμορφη μείωση κατά 15 %, επέβαλαν στους παραγωγούς του συνόλου των κρατών μελών την ίση συμμετοχή στην προσπάθεια αλληλεγγύης που απαιτείται προκειμένου να επιτευχθεί ο σκοπός της εξυγιάνσεως της αγοράς του βοείου κρέατος με τη μείωση του αριθμού των μόσχων που υπεισέρχονται στην παραγωγή κόκκινου κρέατος.

43 Πρέπει να τονισθεί, αφετέρου, όπως υπογράμμισαν το Συμβούλιο και η Επιτροπή, ότι η επιλογή ενιαίου μέσου βάρους σφαγίου για όλους τους κοινοτικούς παραγωγούς δεν θα είχε καταστήσει δυνατή την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκει η θέσπιση της πριμοδοτήσεως, στον βαθμό που οι παραγωγοί που είναι εγκατεστημένοι σε κράτη μέλη στα οποία χρησιμοποιούνται κατά παράδοση σημαντικά βάρη σφαγίου δεν θα ήσαν διατεθειμένοι να καταβάλουν τις αναγκαίες προσπάθειες μειώσεως του βάρους σφαγίου των μόσχων τους και ότι οι παραγωγοί που είναι εγκαταστημένοι σε κράτη μέλη στα οποία χρησιμοποιείται μικρότερο βάρος σφαγίου θα μπορούσαν να τύχουν της πριμοδοτήσεως χωρίς να χρειάζεται να καταβάλουν οποιαδήποτε προσπάθεια μειώσεως.

44 Επιπλέον, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι το γεγονός ότι η λήψη κάποιου μέτρου στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως αγοράς ενδέχεται να έχει διαφορετικές επιπτώσεις για ορισμένους παραγωγούς, ανάλογα με την ειδική φύση της παραγωγής τους ή τις τοπικές συνθήκες, δεν μπορεί να θεωρηθεί δυσμενής

διάκριση απαγορευόμενη από το άρθρο 40, παράγραφος 3, της Συνθήκης, αν το μέτρο στηρίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια, προσαρμοσμένα στις ανάγκες της συνολικής λειτουργίας της κοινής οργανώσεως αγοράς (βλ., στο πνεύμα αυτό, απόφαση της 9ης Ιουλίου 1985, 179/84, Bozzetti, Συλλογή 1985, σ. 2301, σκέψη 34).

45 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει επίσης να τονισθεί ότι το άρθρο 4θ, παράγραφος 5, του κανονισμού 805/68, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2222/96, όχι μόνον αναθέτει στην Επιτροπή τον καθορισμό του ύψους της ρμιοδοτήσεως για την πρώιμη εμπορία σ' ένα επίπεδο που να είναι προσήκον για να καταστεί δυνατή η σφαγή επαρκούς αριθμού μόσχων με βάση τις ανάγκες της αγοράς, αλλά την εξουσιοδοτεί ρητώς να επιτρέπει, κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους, διαφοροποιημένη περιφερειακή εφαρμογή, στο εσωτερικό του κράτους αυτού, της εν λόγω ρμιοδοτήσεως.

46 Επιπλέον, από τη δέκατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 2222/96 προκύπτει ότι, προκειμένου να λάβει υπόψη το ότι οι παραγωγές και οι προσδοκίες των καταναλωτών διέφεραν σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών, ο κοινοτικός νομοθέτης άφησε στα κράτη μέλη την επιλογή μεταξύ της εφαρμογής της ρμιοδοτήσεως για τη μεταποίηση και της εφαρμογής της ρμιοδοτήσεως για την πρώιμη εμπορία και τους επέτρεψε να εφαρμόσουν και τις δύο κατά την περίοδο από 1ης Δεκεμβρίου 1996 έως τις 30 Νοεμβρίου 1998.

47 Τέλος, όσον αφορά το προβαλλόμενο από την Gascogne επιχείρημα ότι οι υποτιθέμενες δυσμενείς διακρίσεις και οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού επιδεινώθηκαν από το ότι τα βάρη αναφοράς υπολογίστηκαν με βάση στατιστικά δεδομένα που συνέλεξε το Eurostat για το έτος 1995, χωρίς να ληφθούν υπόψη οι ιδιομορφίες των αγορών των διαφόρων κρατών μελών και η έλλειψη αξιόπιστων ομοιόμορφων κοινοτικών στατιστικών, πρέπει να τονιστεί ότι ο κανονισμός 805/68, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2222/96, στο άρθρο του 4θ, παράγραφος 2, πρώτη

περίπτωση, επιτρέπει σε κάθε κράτος μέλος να ζητεί τη χρησιμοποίηση άλλων στατιστικών στοιχείων, πέραν εκείνων που δημοσιεύει το Eurostat, για τον καθορισμό του βάρους αναφοράς που του χορηγείται. Από τη δικογραφία προκύπτει ωστόσο ότι η Γαλλική Δημοκρατία δεν έκανε χρήση της ευχέρειας αυτής.

48 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η διαφοροποίηση του δικαιώματος επί της πριμοδοτήσεως για την πρώιμη εμπορία μόσχων με βάση το μέσο βάρος σφαγίου των μόσχων που εσφάγησαν σε κάθε κράτος μέλος κατά το 1995 και η ενιαία εφαρμογή μιας μειώσεως κατά 15 % στα έτσι καθοριζόμενα μέσα βάρη δεν συνεπάγονται δυσμενή διάκριση μεταξύ παραγωγών της Κοινότητας, απαγορευόμενη από το άρθρο 40, παράγραφος 3, της Συνθήκης.

49 Επομένως, πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι από την εξέταση του υποβληθέντος ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του άρθρου 4θ, παράγραφος 2, του κανονισμού 805/68, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2222/96, και του άρθρου 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 3886/92, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2311/96.

Επί των δικαστικών εξόδων

50 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Γαλλική Κυβέρνηση, καθώς και το Συμβούλιο και η Επιτροπή, που κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κυρίας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε με απόφαση της 9ης Δεκεμβρίου 1998 το tribunal administratif de Paris, αποφαίνεται:

Από την εξέταση του υποβληθέντος ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του άρθρου 4θ, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 805/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2222/96 του Συμβουλίου, της 18ης Νοεμβρίου 1996, και του άρθρου 50, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3886/92 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 1992, για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής όσον αφορά τα καθεστώτα επιδοτήσεων που προβλέπονται στον κανονισμό 805/68 και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 1244/82 και (ΕΟΚ) 714/89, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2311/96 της Επιτροπής, της 2ας Δεκεμβρίου 1996.

Moitinho de Almeida Schintgen Gulmann

Puissochet Macken

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 11 Μαΐου 2000.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

J. C. Moitinho de Almeida